

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 21 kwietnia 1998 r.

w sprawie ratyfikacji przez Rzeczpospolitą Polską Statutu Międzynarodowego Centrum Inżynierii Genetycznej i Biotechnologii, sporządzonego w Madrycie dnia 13 września 1983 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z postanowieniem art. 22 Statutu Międzynarodowego Centrum Inżynierii Genetycznej i Biotechnologii, sporządzonego w Madrycie dnia 13 września 1983 r., został

złożony dnia 9 września 1996 r. Sekretarzowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych jako depozytariuszowi powyższego statutu dokument ratyfikacyjny Rzeczypospolitej Polskiej do tego statutu.

Zgodnie z postanowieniem art. 21 ust. 2 wskazanego wyżej statutu wszedł on w życie w stosunku do Polski dnia 9 października 1996 r.

Jednocześnie podaje się do wiadomości, co następuje:

1. Zgodnie z art. 21 ust. 1 powyższego statutu wszedł on w życie dnia 3 lutego 1994 r., a następujące państwa stały się jego stronami, składając dokumenty ratyfikacyjne, przyjęcia bądź przystąpienia w niżej podanych datach:

Afganistan	dnia 6 lipca 1988 r.
Algieria	dnia 11 września 1987 r.
Argentyna	dnia 8 maja 1990 r.
Bangladesz	dnia 18 lipca 1996 r.
Bhutan	dnia 7 maja 1985 r.
Brazylia	dnia 9 marca 1990 r.
Bułgaria	dnia 23 czerwca 1986 r.
Chile	dnia 27 kwietnia 1994 r.
Chiny	dnia 13 kwietnia 1992 r.
Chorwacja	dnia 26 sierpnia 1993 r.
Egipt	dnia 13 stycznia 1987 r.
Ekwador	dnia 26 października 1994 r.
Federacja Rosyjska	dnia 30 listopada 1992 r.
Indie	dnia 9 lipca 1985 r.
Irak	dnia 19 lutego 1985 r.
Jugosławia	dnia 18 marca 1987 r.
Kolumbia	dnia 3 marca 1997 r.
Kostaryka	dnia 11 października 1996 r.
Kuba	dnia 30 stycznia 1986 r.
Kuwejt	dnia 21 października 1986 r.
była Jugosłowiańska Republika Macedonii	dnia 27 kwietnia 1994 r.
Maroko	dnia 28 czerwca 1990 r.
Mauritius	dnia 5 stycznia 1989 r.
Meksyk	dnia 21 stycznia 1988 r.
Nigeria	dnia 13 marca 1991 r.
Pakistan	dnia 5 kwietnia 1994 r.
Panama	dnia 12 sierpnia 1986 r.
Peru	dnia 6 stycznia 1995 r.
Rumunia	dnia 5 grudnia 1995 r.
Senegal	dnia 4 maja 1985 r.
Słowacja	dnia 13 stycznia 1998 r.
Słowenia	dnia 28 grudnia 1994 r.
Sri Lanka	dnia 1 października 1993 r.
Sudan	dnia 21 października 1991 r.
Tunezja	dnia 20 września 1990 r.
Turcja	dnia 10 stycznia 1989 r.
Urugwaj	dnia 5 grudnia 1995 r.
Wenezuela	dnia 15 października 1985 r.
Węgry	dnia 13 stycznia 1987 r.
Wietnam	dnia 15 kwietnia 1993 r.
Włochy	dnia 20 września 1990 r.

2. Podczas składania dokumentów ratyfikacyjnych wymienione niżej państwa złożyły następujące zastrzeżenia i oświadczenia:

CHILE

Zastrzeżenia:

(a) Rząd Chile składa niniejszym zastrzeżenie do postanowienia art. 13 ust. 3 Statutu, ponieważ według chilijskiej Konstytucji oraz prawa wewnętrznego własność oraz aktywa należące do Centrum mogą zostać wywłaszczone na mocy prawa powszechnego lub przepisów szczególnych zezwalających na takie wywłaszczenie, z powołaniem się na zasady dobra publicznego bądź interesu narodowego zgodnie z ustawowym określeniem.

(b) Rząd Chile składa niniejszym zastrzeżenie do postanowień art. 13 ust. 5, 6 i 7 Statutu ze wskazaniem, że przywileje oraz immunitety będą przyznawane przedstawicielom oraz pracownikom i ekspertom Centrum zgodnie z przepisami powyższych ustępów, z wyjątkiem przypadków, gdy takie osoby posiadają obywatelstwo chilijskie.

KOLUMBIA

Oświadczenia:

1. Działalność zakładów pilotażowych na terytorium kolumbijskim

Odnośnie do zakresu stosowania art. 3(a) Statutu, który dotyczy działalności zakładów pilotażowych w dziedzinie inżynierii genetycznej i biotechnologii — kiedy zakłady takie zostaną utworzone na terytorium kolumbijskim — ich działalność nie może naruszać obowiązujących w Kolumbii przepisów dotyczących zarządzania zasobami genetycznymi, bezpieczeństwa biologicznego, ochrony życia, zdrowia, produkcji żywności oraz integralności kulturowej społeczności rdzennej, czarnej i chtopskiej.

2. Zadania Rady Zarządzającej

Odnośnie do zakresu stosowania art. 6 ust. 2(a), który stanowi, że Rada Zarządzająca określa ogólne kierunki działania i zasady działalności Centrum, należy rozumieć, że stosowanie tego przepisu w Kolumbii nie będzie naruszać przepisów prawa krajowego, ponadnarodowego i międzynarodowego, dotyczących bezpieczeństwa biologicznego, zarządzania zasobami genetycznymi i ochrony różnicowania biologicznego, etnicznego i kulturowego, a także ochrony życia, zdrowia i produkcji żywności.

3. Uprawnienia Rady Doradców Naukowych

Ponadto Rząd Republiki Kolumbii składa następujące oświadczenie odnośnie do zadań Rady Doradców Naukowych określonych w art. 7 ust. 4(e) Statutu, nadającym jej uprawnienia do zatwierdzania przepisów bezpieczeństwa dla Centrum, czyli, innymi słowy, przepisów bezpieczeństwa obowiązujących w trakcie prac badawczych zatwierdzonych przez Radę Doradców Naukowych. Stosowanie powyższych przepisów w Kolumbii nie może się odbywać z naruszeniem obowiązujących w Kolumbii przepisów dotyczących zarządzania zasobami genetycznymi, bezpieczeństwa biologicznego

go i ochrony zróżnicowania biologicznego, etnicznego i kulturowego, a także ochrony życia, zdrowia i produkcji żywności.

4. Prawa do własności intelektualnej i patenty

Oдноśnie do art. 6 ust. 2(e), który stanowi, że jednym z zadań Rady Zarządzającej jest „Ustanawiać (...) zasady regulujące prawa patentowe, licencyjne, autorskie i inne dotyczące własności intelektualnej, łącznie ze sprawami przekazywania wyników prac badawczych prowadzonych w Centrum”, Rząd Republiki Kolumbii stwierdza, że powyższe uprawnienia Rady Zarządzającej muszą być wykonywane z uwzględnieniem i poszanowaniem obowiązujących przepisów krajowych, ponadnarodowych i międzynarodowych, dotyczących własności przemysłowej i intelektualnej, a w szczególności praw mniejszości narodowych i kulturowych do produktów uzyskanych dzięki ich wiedzy.

Powyższe oświadczenie rozciąga się także na art. 14 ust. 2 Statutu, który stanowi, że Centrum jest właścicielem praw autorskich i patentowych związanych z wszelkimi pracami wykonanymi lub ulepszeniami uzyskanymi przez Centrum; innymi słowy, z praw tych należy korzystać z uwzględnieniem i poszanowaniem obowiązujących przepisów krajowych, ponadnarodowych i międzynarodowych dotyczących własności przemysłowej i intelektualnej, a w szczególności praw mniejszości narodowych i kulturowych do produktów uzyskanych dzięki ich wiedzy.

Na skutek powyższych deklaracji Rząd Republiki Kolumbii oświadcza, że art. 14 ust. 3, dotyczący stosowanej przez Centrum zasady uzyskiwania patentów lub udziałów w patentach na wyniki z zakresu inżynierii genetycznej i biotechnologii, uzyskane dzięki programom realizowanym przez Centrum, będą miały zastosowanie w Kolumbii pod warunkiem przestrzegania obowiązujących zasad wynikających z krajowych, ponadnarodowych i międzynarodowych przepisów dotyczących własności przemysłowej i intelektualnej; Rząd Republiki Kolumbii oświadcza w szczególności, że zakres stosowania ustępów art. 14 niniejszego dokumentu uznaje się za ograniczony następującymi warunkami:

„Centrum nie może nabyć jakichkolwiek praw do prac wykonanych ani ulepszeń uzyskanych na podstawie kolumbijskiego materiału biologicznego ani genetycznego, jeżeli takie ulepszenie lub produkt należy do wymienionych w art. 6 i 7 Decyzji nr 344 z 1993 r. Komisji Porozumienia z Cartageny lub, ogólnie biorąc, jest sprzeczne z zasadami określonymi w Decyzjach nr 344 i 345 Porozumienia z Cartageny z 1993 r.” oraz

„Centrum nie może opatentować ani korzystać z żadnych praw co do wynalazków dokonanych dzięki tradycyjnej wiedzy, zastosowaniu lub wykorzystaniu zasobów biologicznych lub genetycznych, uzyskanych przez kolumbijskie społeczności ludności czarnej, rdzennej lub chłopskiej, wyjąwszy przypadki, w których społeczności narodowe, za powszechną zgodą i po uiszczeniu opłat wymaganych zgodnie

z obowiązującymi przepisami, zrzekną się odnośnych praw”.

Ponadto Rząd Republiki Kolumbii pragnie wskazać, oдноśnie do art. 14 ust. 4, dotyczącego dostępu Członków Centrum, a także krajów rozwijających się nie będących Członkami Centrum, do praw do własności intelektualnej w zakresie wyników prac badawczych Centrum, że wykładnia tego przepisu musi uwzględniać zasady słuszności i wzajemności regulujące stosunki międzynarodowe Kolumbii. Republika Kolumbii uznaje w szczególności, że w przypadku gdy prawa takie stanowią wynik badań przeprowadzonych w oparciu o kolumbijski materiał biologiczny lub genetyczny, Kolumbii powinien przysługiwać dostęp do nich na szczególnie korzystnych zasadach.

5. Stan prawny, przywileje i immunitety

Oдноśnie do art. 13 ust. 2 Statutu, który stanowi, że w stosunku do majątku Centrum przysuguje immunitet od wszelkiego rodzaju postępowania prawnego, wyjąwszy przypadki, w których wyraźnie uchyli ono swój immunitet, i to jedynie w takim zakresie, w jakim to uczyni, Rząd Republiki Kolumbii uznaje ten przepis pod warunkiem, że w przypadku sporu prawnego pomiędzy osobą zamieszkałą na jej terytorium a Centrum, w którym to drugie występuje jako osoba prywatna lub na zasadach określonych w prawie krajowym lub ponadnarodowym, istnieje możliwość odwołania się do mechanizmów sądowych ustanowionych na mocy krajowego i międzynarodowego porządku prawnego, tak aby konflikt taki mógł zostać rozstrzygnięty zgodnie z prawem obowiązującym na terytorium kolumbijskim.

Oдноśnie do postanowień ust. 3 ww. artykułu, który dotyczy nienaruszalności pomieszczeń Centrum i stanowi, że niezależnie od ich lokalizacji przysuguje w stosunku do nich immunitet od rewizji, rekwizycji, konfiskaty, wywłaszczenia i wszelkich innych form ingerencji, wynikających z czynności czy to organów wykonawczych, czy też administracyjnych, sądowych lub ustawodawczych, Republika Kolumbii pragnie wskazać, że postanowienie to nie stanowi dla władz kolumbijskich przeszkody w ustanowieniu skutecznych mechanizmów kontroli i nadzoru, które umożliwią Państwu wypełnianie ciężącego na nim obowiązku kontroli przestrzegania krajowych, ponadnarodowych i międzynarodowych przepisów dotyczących bezpieczeństwa biologicznego i ochrony zasobów naturalnych, zróżnicowania kulturowego, życia, zdrowia i produkcji żywności na terytorium kolumbijskim, od którego Państwo nie może się uchylić.

KUBA

Zastrzeżenie:

Rząd Republiki Kuby przedkłada zdecydowane zastrzeżenie do postanowień art. 14 ust. 2, 3 i 4 Statutu Międzynarodowego Centrum Inżynierii Genetycznej i Biotechnologii, ponieważ uważa, że przepisy powyższych ustępów kolidują z przepisami art. 4. Konwencji paryskiej o ochronie własności przemysłowej z dnia

20 marca 1883 r., której Kuba jest stroną, a ustawodawstwo kubańskie zabezpiecza przestrzeganie postanowień tej konwencji.

MEKSYK

Zgodnie z art. 19 Konwencji paryskiej o ochronie własności przemysłowej z 1967 r. Meksykańskie Stany Zjednoczone oświadczają, że będą stosować generalną zasadę prawa autorskiego ustanowioną przez organ zarządzający Międzynarodowego Centrum Inżynierii Genetycznej i Biotechnologii w takim zakresie, w jakim odpowiadać to będzie zasadom ustalonym w powyższej Konwencji paryskiej.

WŁOCHY

Oświadczenie:

Podczas wykonywania Protokołu o siedzibie Centrum postanowienia art. 13 ust. 2 i 9 Statutu będą stosowane w granicach odpowiednich norm włoskiego systemu prawnego.

3. Informacje o państwach, które w terminie późniejszym staną się stronami powyższego statutu, można uzyskać w Departamencie Prawno-Traktatowym Ministerstwa Spraw Zagranicznych.

Minister Spraw Zagranicznych: *B. Geremek*